

Праворуч підеш...
Лворуч підеш...
Знайди, лядино, ради Бога,
Єдино праведну дорогу!

Влада - Радам !

РОЗМОВИ

Газета Верховної Ради України

№ 56 [806] • Субота, 26 березня 1994 року • Ціна договірна

ЯК ГОЛОСУВАТИ

Люди добрі! Щоб привести у парламент нових, здатних будувати державу Україну, депутатів, ми всі, платники податків, витратили трильйони карбованців. Так-так, ми за це вже заплатили. Кожен, і тепер кожен має добести, як мовлять, скарбу до логічного завершення. Ми повинні обрати депутатів — розумних, грамотних, народних. Для чого заважалося небагато — прийти на вибори, щоб вони відбулися. Задуше, вибори не відбулися, якщо б цих візьме участь лиш 50 відсотків від кількості виборців, висланих у списки для голосування. Буде так, як у тому жарті: куплю квиток на поїзд і... піду пішки. За квиток ми вже заплатили. А от чи поїдемо...

Тож, ми завтра з паспортиками ідемо на вибори: виборці ділянки працюватимуть з 7-ї ранку і до 20-ї. Втім, раніше проголосуємо — раніше дізнаємося, наскільки ефективно ми вклали гроші.

Отже, на ділянці одержуємо бюлетень, ідемо у кабінку для таємного голосування, щоб такти обрати свого депутата. Для чого треба в бюлетені залишити прізвище лише одного кандидата. Або не залишити жодного.

(Закінчення на 2-й стор.)

І.ПІЛЮЩ: «У НАС БУДЕ НОВИЙ ПАРЛАМЕНТ»

Здається, саме цю фразу можна вважати ключовою а разом Головою ВР України І.Пілющю ці спостереженнями на з'їзді міжнародних та міжнародних організацій на виборах народних депутатів України напередодні самої цієї події.

(Закінчення на 2-й стор.)

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Анатолій КОВЕЛЬНЮК, «Голос України»

Знімійте свою агітацію...

Ще задовго до початку виборів жителів Лутиського стало хвилювати те, який же вигляд матиме місто після їх проведення. Листівками, плакатами, різноманітними відомостями лутиського обласного будинку, вітрини магазинів, салони й мікра троллейбусів та автобусів. Зрозуміло, що комунальним службам швидко накласти порядок буде не під силу.

Тому оточувати виборчі комісії Лутиського звернулися до членів команди кандидатів у народні депутати України з проханням: одразу, як стане відомо, що який лідер заїздив фіаско, пройтися вулицями міста і вислати відомості засоби масової агітації.

Та чи підійдеться у когось рука на свого кумира? Лутиського обласно.

Що скаже Центрвирбчком?

Як повідомляє прес-центр «Вибори-94», на житлового масиву Оболонь у Києві розпочається «газета-лотерея», яка докладно знайомитиме виборців із біографією та передвиборною програмною кандидата у народні депутати України підприємець Олександр Фурман. Виборчим пропонують зберігати привиди газети, бо у разі перемоги О.Фурмана, протягом тижня буде проведена лотерея, а жай, окрім 1010 грошових премій у ВКЗ, будуть також розіграні два автомобілі «Татари», Українським лотереї зможуть стати лише 50 тисяч виборців-оболонців, для чого на кожному привиді газети позначено номер бюлетня. Як зазначено у газеті, лотерею організувала ініціативна група підприємців. «Надзвичайно, що лотерея фінансується нечужою, а не за рахунок особистих коштів кандидата Фурмана», — зазначають спонсори. У розмові з кореспондентом прес-центру «Вибори-94» голова окружної комісії Микола Нечипуренко сказав, що ідею розробляв, проведеного комісії, не виявлено порушень закону у боку особисто О.Фурмана. За словами М.Нечипуренка, згідно з представленими документами, кандидат неграду на агітації кандидатів не більше 5 миль карбованців. Зараз документи передано до Центрвирбчком, який має вислати остаточне рішення.

Щодо самого О.Фурмана, то він перебуває у Великобританії, не брав участі у жодній зустрічі з виборцями й усі документи для розкриття надіслав факсом з-за кордону.

Іван КАЛІНИЧЕНКО, «Голос України»

Маневри за мандат

Кандидат у народні депутати України за Комсомольським виборчим округом Херсонської області Барановський організував збори у 150 трудових колективів підприємств і організацій області, на яких розглянуто зміст статті 22 Закону України «Про державний бюджет України на 1994 рік». Олександр Барановський уперше, що передбачено цим Законом створення грошей за письмовою згодою на закінченні і виконанні влади (з юридичних осіб у розмірі 1% від мінімального заробітчаного пільг, з фізичних — у розмірі 0,5% згодити стипендію владним структурам і народом. Більшість громадян побоювання можливість звертатися до влади за захистом, оскільки це дозволяє скоротити бюджет. Кандидат попросив колективні розглянути цю статтю, яка суперечить принципам демократії соціальної справедливості. На захист Барановського люди цілотовали листи до Президента України з проханням накласти вето на цю антинародну статтю Закону. Херсонська область.

Читайте в суботньому випуску

3 стор. Візит шефа Пентагону в Україну: чи потрібні фанфари?

6 стор. «До хворої голови ще й недокрів'я»

Про етику на фондовому ринку. Перед тим, як придбати акцію, де обіцяно 1500 відсотків річних, почитайте поради юриста О.Кливанського.

7-8 стор. Жили - були батьки-отамани

Чому треба вивчати постанський рух в Україні.

13 стор. У 25 років Анатолій Полюбода залишився без здоров'я, без професії і практично без засобів до існування. Чи не настав час повернути «борги наші» атлетам, яким колись аплодували стадіони?

Бронзовий бал Загороднюка

Український фігурист В'ячеслав Загороднюк у Оден виборов бронзову медаль на чемпіонаті світу, який проходить у Японії. Переможцем став Елвіс Стойко (Канада), срібна відзнака у Філіппа Каяделоро (Франція).

Володимир АРТЕМЕНКО, депутат Київради, заступник голови Фонду комунального майна Києва
з питання оренди та інвеститів

ЯКЩО ХТОСЬ ХОЧЕ ЗАПУСТИТИ В КИЄВІ ПРИВАТИЗАЦІЮ, ТІ ЦЕ КОМУСЬ ВИПІДНО

Від редакції:

Як відомо, 14 березня цього року представник Президента в Києві Л. Косаківський видав розпорядження «Про зупинення дії рішення Київської міської Ради народних депутатів від 14 грудня 1993 року № 38 «Про «Положення про Фонд комунального майна м. Києва» та деяких назавис Фонду комунального майна м. Києва».

Це розпорядження було прийнято діаметрально протилежно — позитивно й з ентузіазмом: це б пак, дозволяти займатися нерухомістю, й приватизацією та

орендою. У Київраді та Фонді комунального майна — незалежно: мовля, зупинили реальну роботу. Про це я промовоюна київськостатист. Готую новий закон, земельні сторінки й протилежні сторінки.

Насамкінець слід додати, як розмовити цієї сторінки абразав сесії Київради, котра обговорювала проблему. Рішення не було прийняте, але депутатська група «Сталася» підготувала проект рішення, в якому від Л. Косаківського названо «спробою дестабілізації соціально-політичного становища в

Києві» і «спрошенням пововаження», рекомендовано зустрітись до Генпрокуратури України, щоб той очинив дії представника Президента.

А Фонд державного майна 21 березня видав наказ № 143 про створення Київського регіонального відділення Фонду державного майна, для чого назавис змити назване таке відділення, з Фондом комунального майна м. Києва. Тобто від Київради фактично забирають право хоч когось розпорядитись комунальним майном міста. Тож історія на бирає оберті.

головними напрямками роботи, за своїм практичним статусом стала янже від міської державної власності. І найголовніше, що з більшості агадів і функцій Фонд комунального майна Києва діє вже самостійно. Тому а цих умовах представник Президента в Києві залучається лише один спосіб продемонструвати своє існування — «не пушати» інших!

На мою думку, віднощів фонди комунального майна і міст і районів разом із земельними відділами Рад стануть базовими структурами під управління виконавчих органів на місцях. Це «об'єктивний» процес, який треба усвідомити. У 1994 році ми все-таки матимемо закон «Про столицю України — місто Київ» і всім містам голови виконавчої влади міста. А кишин в ході виборів мера міста, сподіваюсь, дадуть належну оцінку діям усіх претендентів на цю посаду, кишиншій представники Президента України в Києві Леоніда Косаківського також, якщо він виставить свою кандидатуру.

А сьогодні просто жай, що за амбіційні конкретних службовців осіб столиці України має платити дуже велику ціну.

Протягом останніх днів надійшло багато запитань від представників іноземних фірм, суть яких зводилася до одного: чим і як можна пояснити зупинення представником Президента столиці України Л. Косаківського приватизації комунального майна Києва?

— На такі запитання, особливо за кишиншій економічної ситуації, відповісти дуже важко... Промовував енергетика до самого лідера «реформатора» Л. Косаківського, який своїми діями створив цю ситуацію. А про себе думав: як після цього можна навлягати на залучення іноземних інвестицій, про реформи в Україні?

Загально, представник Президента в Києві не знає, скільки сил, енергії і праці затрачено на створення органу роздержавлення, приватизації та впровадження реформ у кишиншій місті, на створення системи в практичній роботі а всіх напрямках. Рубувати ажно ледь, якби бувало.

— Але розпорядження представника Президента в Києві № 174 від 14 бе-

резня 1994 року показує, що юридично його не влітнує жодної критики. Але все пояснюється дуже просто. Міська державна інструкція, залишається осторонь, так як вона не передбачає приватизації, оренди, залучення інвестицій, і пам'ятуючи про кіньє своїх повноважень 26 червня 1994 року, маютастисіє силовими методами хоч на деякий час захистити повноваження, які їм не належали.

Що-друге, хто заважав виконавчій владі міст до Київради завершити реконструкцію готелю «Тверський», який уже декілька років не

функціонує, ресторани «Метро» і «Мліни», багатокв. будинки у центрі міста, які до цього часу в мертвям капіталі? Хто заважав оживити і привести до життя цілий ряд об'єктів незавершеного будівництва? Ніхто не заважав, але нічого не робилося. Чому?

У цій ситуації об'єктивно, згідно а чинним законодавством, і було створено структурний підрозділ Київради — Фонд комунального майна Києва, який розпочав і здійснює практичну роботу а приватизації, оренди, залучення інвестицій. Тобто створено структуру, яка сьогодні уже а діям

Володимир САВІЦІЙ, «Голос України»

У НАС ПОБУВАЄ РЕВІЗОР

Зовнішньополітичне життя України протягом тижня, що минає, проходило під знаком візиту до нашої держави міністра оборони США У. Перрі. Високопоставлений візиту не сподівався на компетентні на йому адресу (активна дискусія), розширення конфер. притягнення комогта конструктивні співробітництва у програмі «Партнерство заради миру» — ці позитивні моменти в політиці України У. Перрі відзначив не раз.

Але шеф Пентагону не зупинився на цьому, щоб квати компетентні чи то взагалі займатися «сутью дипломатичною діяльністю». Виступаючи за два дні до своєї поїздки до Росії, Казахстану, Вієтнаму та України в «виступі в Києві Джорджа Вашингтона У. Перрі а віднощів міністра оборони заявив, що важливою метою його візиту стане можливість на власні очі переконатися у тому, як тріні американських платників податків працюють на користь національних інтересів США.

У цьому контексті попитати «національні інтереси США» слід розуміти як притягнення Америки побутувати ядерної небезпеки, зокрема з боку колишньої республіки СРСР. «Він не може уявити собі собі попуття, — заявив на прес-конференції в Києві У. Перрі, — коли а співробітня на командуючі-контролюючи пункти діяльності ракетних стратегічних ядерної зброї. Цей факт має бути притягнення з ракетами, що мають 800 боеголов, націлених на США».

Чому ж не можемо, шановний пане міністр, зупинити а згоді з нашими переконаннями, щоб перекласти тій діяльності до категорії комерційного розуміння? Розуміємо й факт надання Американго України 50 мільйонів доларів на додаток до вже виділених 135 мільйонів доларів за Договором щодо ліквідації стратегічних ядерної зброї. Цей факт має місце теж під час візиту У. Перрі в Україну.

Лідється про кишиншійу деактивацию

Думка оглядача

ракет СО-24. Вітя, те, що в політиці на умі, в журналістці часто — на кишині пера. У кореспондентів з Києва притягнення «Вашингтонський» зауважує, що термінова нова на порядку денному згадував 50 мільйонів пов'язано з тим, щоб «найсучасніші українські ракети були знищені у першу чергу, а будівництво стратегічних ракет — розроблені можливість перекладати угоду (щодо введення ядерної зброї з території України)».

На сьогодні уже два силових з боеголовками стратегічних ракет перекладають українською королю. Якщо віддати справу цілком такими темпами, то з часом не тільки сам віднощів угоди але не можна буде перекладати, а й навіть тимчасово зупинити його дію, рак нехотілихшійого стиснення до України а боку держави й попуття партнерів або квати захистити дрібницю, але вимагують оперативного розв'язання (приком, на прес-конференції У. Перрі й Р. Вейдлі дали різні відповіди) про долю шістьох устикових стратегічних ракет, які деактивуються в СРСР.

Америка поспішає. Її можна розуміти: національні інтереси — над усім. Нестабільність у Росії, несподівано, які вже поставили серделера, причетного до програми «Партнерство заради миру» (зокрема між Україною і Росією), притягнення Москва бути «власною безпекою» на території СНД — ці чинники як ніхто не радують Вашингтон кваліфікує і шефа Пентагону зокрема. Так, ми можемо розуміти до турботи державних чинів СНД про міхмарійні гарантії щодо безпеки власної безпеки, зокрема з боку США?

Проте постане запитання: а як містер У. Перрі ставиться до турботи державних чинів СНД про міхмарійні гарантії щодо безпеки власної безпеки, зокрема з боку США?

Знай наших!

ритетиче це видання в Америці, де воно виходить з 1899 року, і просис Г. Готувачі заповітки античності. Усе це виходить з одного місця а Штатів: готувачіське видання книги «Хто є хто в науці і техніці», і до нього знову потрапляє біографія українського міністра. Можна лише радити за таке визнання заслуг, пов'язаних з участю а ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи.

Київка діяв тою а Ульматі. У Перрі намагався запам'ятати лідерів Казахстану у підтримку Вашингтона.

але попередив, що США не підуть на війну, щоб їх захистити. На прес-конференції в Києві шеф Пентагону розмову до тезу, прямо заявивши, що була-я гарантія України з боку США неможлива. («Вирішити — це якийсь такий випадок на Україну, то це буде рішенням нападом на США. За останні двадцять років ми такіх гарантії нікому не давали. Може може їм лише про запевнення щодо безпеки України — і тільки кишині, що ко, як вона прив'язується до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї, — це слова У. Перрі»).

Загально, не Пентагону розставляє зовнішньополітичній акцентів: це притягнення інших істатив — Більшого дола, держдепартаменту очиню. Але якщо міністр США трактує основоположні постулати не так, як це роблять згодом керівні відділення США, то — одне з даних або він одержав на це мандат, або у Вашингтоні не всі «каркують» у ногу.

«Кремль» відзначив, що змінив, який згодом у космосі — ця теза так звалою знову Навина-Лурія так цілком відповів національним інтересам США. Тому серйозну увагу від візиту У. Перрі в Україну було приділено проблемам кишині військових і, зокрема, фінансово-фінансово забезпечення. А це — і переобладнання заводських конвеєрів на цивільну продукцію, і широкі програми житлового будівництва, і системи переобладнання військової інфраструктури.

Наріжне правило політики: немає постійних союзників або противників. Є лише інтереси. І коли інтереси партнерів збігаються очиню, вони об'єднують політико-дипломатичні зусилля, розвиваються плідно. Сподіваюсь, що саме так буде і в україно-американських відносинах.

Про порядок обчислення часу в Україні

27 березня щ.р. о 2-й годині за кишинським часом на свої території України години стрілки переводяться на одну годину вперед і зупиняються «квітнич».

Враховуючи побажання трудящих (зокрема енергетиків) Східної України, Держзавна, комісія рекомендувала місцевим органам владні містувати і адміністративна за узгодження з трудовими колективами розпочати робочий день у східному регіоні з 7 години ранку, а в центральній Україні, а в західному — з 8 години ранку за кишинським часом. Це дасть можливість внаслідок винористати світу частину доби протитую усюго року, незалежно від переходу на «літній» та повний час; зменшити максимум внаслідок електростанцій по всій Україні, буде досягнуто можливої економії електричної енергії; поліпшитись умови безпеки на електростанціях, екологічна та кримінальна ситуації.

Державна комісія склала часу та отриманих частот.

Повертаючись до надрукованого

О.Брильов — О.Боровик: ХТО ПРАВИЙ — ВСТАНОВИТЬ СУД

У зв'язі із з'явою кандидата в народні депутати О. Боровника, який мистів аяного спростування, редакція «Комуністичний Вестник» («ГВ» від 15 березня 1994 року), редакція гості просить авжати фрагменти статті, де напівнася «Серков та Боровик не раз мистів аяного спростування» (лише о 7-й годині нового правління Олега Брильова) (який, до речі, було прощитовано нами за подоланнямним засобом інформації «Червоний»).

Голова правління «Агроінвестбанку» О. Брильов звернувся з дозвоном до суду на О.Боровника, В.Серкова та Г.Долженца з оскарженням їхніх дій щодо нього.

Василь КОВАЛЬЧУК

ГАРНА КНИГА НЕ ПО КИШНІ І МІНІСТРОВІ

Ще торік у листі на адресу міністра у справах захисту населення від наслідків аварії на ЧАЕС Георгія Готувача надішлюсь а Америці, в якому редагувати а науково-документальну роботу Валерія Махрука «Хто є хто в науці і техніці» Ульмів Дам. Черф вітам міністра з тим, що його кандидатом відібрано для внесення до цього видання за 1994—1995 роки. Далі отримувала, яка авто-

Тв американські видавці запропонували міністрів видавати хоча б один прикрийник книги — за платіжною угодою. Щоб дозволити собі а яку розкіш і платити особисто бібліотеку притягнення виданням, міністри треба заплатаити п'ять своїх місцяних окладів.

Отака американська приємність. З нашою гіркостю.

ГОЛОС УКРАЇНИ

КОЛИ ГАСНУТЬ МАЯКИ...

ЗА ПЛЯШКУ ЦУЙКИ НЕ ПЕРЕПЛИВЕШ

ВПАЛЕ ЧИ НЕ ВПАДЕ

ПРИРОДА НЕ МАЄ ПОГАНОЇ ПОГОДИ, А ГІДРОМЕТЦЕНТР — КОШТІВ

Гри, я вже й не кажу.

Тоді ж, Гідрометцентр чогось остаточно відомство, яке веде експертні спостереження. Мене, наприклад, тамтешній фізіоліг по-радував: наша промисловість справді дивна на ладів, і дивовижні сівка, як ніколи. Водит шкідливих резонів у повітрі століть, наприклад, за останній рік майже не перевищувала гранично припустимі концентрації. А ось і пар вистрілює новина від Гідрометцентру: надбавляється весінна повнь, у басейнів Десни та Прип'яті. Є зароза виходу води на забруднену радіоактивними заливлю. Але Президент вже у курсі, отож, як полюбляють квазиті екологічні інтереси, на прорив атмосферного фронту, і хай допоможе нам ВМО!

Точка зору Крапки над «і», відбиті по останньому, є Тризна, наш парламент, уповнений Президентом, на ходу в Україні немає, зняв головне застереження пункту «Лисобського» протоколу. Залишилося написати до «ІННУ». Тобто руському прикормити без «аеростатів». І ось ж сумнів... Що це була Тристороння угода? Мачо на увазі але, що самия випливає. Переломний момент у державній Україні чи парадокс? Міркування з цього пункту до читачам «ІУ».

**ДО ПИТАННЯ
ПРО ВМІННЯ
ЗИГРАТИ НЕ
У СВОЇЙ ГРІ**

У господарському праві є таке поняття — «неодержаний прибуток». Це коли вимагають компенсації за ту користь, що її можна було мати, та не одержано через чинність дурість чи злу волю. Тут же просто буде знищено инославське майно і, схоже, ні за гріш.

льовані під «народне волеавиявлення» або «взаємну згоду». Щоб США у міжнародно-правовому порядку підтвердили свої зобов'язання гаранта. І щоб зв'язуючі і врахуванням інтересів України було детвілізовано все, що стосується практичної сторони виконання домовленостей. Київ.

ЧИ СПРИЯТИМЕ ЗАЯВА ПІДВИЩЕННЮ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ?

Отже, відповідь на питання, винесене в заголовок статті, безумовно, — «так». Нині дуже багато залежить від здатності українських лідерів виробити чітку політичну лінію і спрямувати зусилля на подолання внутрішніх проблем.

Олег КЛІВАНСЬКИЙ, юрист

ГОЛОВНОЮ ПЕРШОЮ НЕДОКРІВ'Я

1 Рекламні об'яви дуже багатих АТ з'являють карикеснимим розмірами дивідендів, які вони обіцяють сплатити акціонерам у вигляді річних грошей. Не задовольняє у розмовно-нальну про реальність таких сум (у тому числі беручи до уваги річний рівень інфляції) в середньому 8-10 тисяч відсотків, хоча б і означає ось що.

Законом України «Про ціни паперів й фондову біржу» дивіденди за акціями визначаються як частину прибутку АТ, за яку акції продаються, що вказує акціонер у світовій практиці дивіденди за звичайними акціями визначаються у вигляді деякої суми в грошовому виразі, котра припадає на одну акцію. Проте, якщо акціонером встановлюється для облігацій, депозитних (облігацій) сертифікатів й іншої — для приватизаційних акцій. А справжній дохід акціонера визначається відношенням одержаної у вигляді дивіденду грошової суми до реально сплаченої суми грошей за придбані акції (а тому — до курсу акцій). Наприклад, якщо акціонер купує акцію номінальною вартістю 100 000 крб, а можливий дивідендом у 1 300 процентів річних, то 1 000 крб, становить результат збір «за оформленням банків» а сумі 10 000 крб, то, отримавши за нею дивіденди в розмірі 1 млн. 300 тис. крб., матиме дохід в 700 відсотків.

Інший приклад. АТ повідомило про значне зростання свого прибутку. Зокрема, дивіденди за акцією номінально у 1 000 крб, становить результат за 1992 року 100 відсотків, а за 1993-й АТ сплатить 1 000 відсотків. Але при бачинному розгляді таке процентне зростання дивідендів, коті і здається неясним, зовсім не збільшило, а навіть скоротило реальний дохід акціонера: адже в 1 000 крб, у лютому 1993 року й в 10 000 крб, сьогодні — це, як кажуть в Одесі, «дві великі рілляні». Навіть використовуючи офіційний індекс інфляції, можна констатувати зниження доходу акціонера в сім разів. Хоча реального зростання АТ, побудованого на такому трюку, здається на перший погляд великим ефектом.

Такі «трюки» з процентами спотворюють реальне становище АТ на ринку й не дають правдивий даних інвесторам, амушеному, через відсутність іншої інформації, орієнтовані тільки на ці дані, що повідомляються АТ у рекламі.

У практиці заздалегідь оголошуваний фіксований дохід, притаманний тим акціям, котрі мають характерні ознаки цінним папером, й відносини позички (облігацій, казначейські зобов'язання, депозитні сертифікати тощо). Акції ж суттєво відрізняються від цих паперів тим, що позички у разі їх купівлі не втрачає. Іншими словами, створене АТ новим не зобов'язане повертати акціонерів гроші, внесені ним за акції. Купуючи акції певного підприємства, акціонер стає його співвласником, а отже — підприємств й несе ризик з АТ увесь ризик стійкої ринку. На отримання яким-небудь доходу він може розраховуватися тільки за результатами роботи АТ за певний період у разі, коли в

Сьогодні в Україні відбудеться становлення відомого ринку цінних паперів. За даними Міністерства фінансів України, 1993 року акціонерні товариства випустили цінних паперів більш як 258 млрд. крб. Значне зростання й цієї кривої має внести певний масо-економічний вплив. Але вже зараз на молодому фондовому ринку мають місце факти, що засвідчують враження багатьох акціонерів товариств (АТ) здійснити «загальною грошею» будь-яких шляхів, не розуміючи з інтересом й радощами інвесторів, тобто своїх же акціонерів. Скоробимо аналізуючи деякі з цих фактів.

АТ є достатній прибуток й рішення про виплату дивідендів, прийняті зборами акціонерів. Протиположним чином різня прибутку відноситься менеджерів АТ, і ця інформація може бути тільки плин, й не більше того.

Прибутковість акцій складається з двох частин: виплатуваного дивіденду й зростання їх курсу. Про дивіденди ми говорили вже. Курсові акції виважають ціну, за яку купують й продають у даний момент цю акцію. Курсова вартість визначається шляхом котування (оцінки) акцій на отриманому ринку й саме дана вартість й для неї реальною, тому що формується ринковими механізмами попиту й пропозиції. На курс акцій впливають багато чинників, а в результаті яких він стає й зростає, зокрема, належить до розмір виплатуваного дивіденду. Причому виділено такий момент: дивіденди й зростання (зростання) ціни акцій на ринку (курсова вартість) — дві різні поняття.

Перед тим, як стати акціонером, примірай обліжний — із Богом на фондовий ринку. Фото Олега ПОРОШАНА.

Точка зору

Кількістю елементів бору у селі поналісали дітей бух акцій від гранично допустимого на 600, а в окремих, особливо тяжких, випадках перевищували 3000 відсотків.

Не може стверджувати, що обліжний спривний тільки бор, але не треба забувати й про ризик. Бор у складі суми й для полюблюваного потради до реактора. Його важко та інші сполуки, модифіковані ризиками, зникають на значну висоту. А далі слай звернутися до карт вітрів Гіперметру, де зафіксовано напрямки та швидкості вітрів на різних висотах. Нагадаємо, що до жовтня 1986 року реактор був повністю відкритий.

Все це дає можливість припустити: бор, скинутий у реактор, і бор у селі чернівецьких дітей — один і той самий.

Остаточні висновки повинні зробити фахівці. Але ми зрозуміло: хворі діти та дорослі — це в першу чергу наслідок катастрофи у Чорнобиль. Значення, якісні й потужні екологічні стан міст. Часом навіть здається, що багато хто з нас живе одним днем, не думаючи, яку волю витягне, який поштрам дикиме завтра.

Чернівець.

Ринкові студії

Ті, незважаючи на те, деякі АТ пропонують своїм акціонерам виплатувати одну частину їхнього доходу від акцій через іншу, а саме: виплатувати дивіденди підвищення курсу. Таке становище викликає, м'яко кажучи, деякий подив уже хоча б тому, що акціонер має право як на поточний дохід (дивіденди), так і на приріст капіталу у вигляді курсової вартості. Належні ці поняття не розриваються. Крім того, курс акції формується ринком, а в самі АТ, котрі може тільки якісь-будь чинники впливають на нього. Значить, якщо підприємство намагається вводити в обіг нові потенційні інвестори, бо не дає реальної картини стану акційного АТ. У такій ситуації неможливо знати акції прибутковості діяльності підприємства, стан його активів і, відповідно, перспективи вкладень у його цінні папери.

Висока курсова вартість акцій є дійсно такою за умови, що на ринку в обігу велика кількість акцій даного виду, число їх власників також значне і, зрештою, — операції з цими акціями здійснюються.

ноються регулярно протягом тривалого часу, причому купуються за рік не менше 5 відсотків загального їх обсягу. Це неоновий перебіг показників, які підтверджують, що курс певного цінного паперу реальний, а не фіктивний.

Один із найпростіших способів обману акціонерів — оголошення про виплату високих дивідендів при невеликому прибутку АТ чи навіть за його повної відсутності. Все агадується Законом «Про ціни паперів й фондову біржу»: виплата дивідендів як частину прибутку АТ. За логікою, якщо нема прибутку, то нема й дивідендів. Але, як засвідчує практика, практичний оберт позитивний: індекс на фондовому ринку стає найвищим оди логіки.

На завершення зборів акціонерів виносяться пропозиція про виплату високих дивідендів, а на їх узгодження, як правило, у хол зборів, «близькість» акціонерів відмовляється від отримання цих дивідендів, що спрямовується на «розкриття» АТ. До таких дій вдаються, як правило, керівники АТ контролюючи більшість голосів на зборах. Таким чином проробляють ефективний рекламний трюк, який дає змогу АТ виплатити прибуток, об'єктивний дохід інвесторів.

Земість грошових виплат дивідендів для акціонерів товариства можуть виплатити, коли задоволено бажанням власників акцій. Якщо розмір цих дивідендів не великий (у межах кількох відсотків), то такої операції неістотно впливають на практичність підприємства й на цінність акцій. Якщо дивіденди обчислюються сотнями відсотків, вони в дійсності не розгортаються замість доходу в збиток. Позиція не набагато змінюється, якщо Статутний фонд АТ становить 2 млрд. крб. В обігу перебуває 200 тисяч акцій номінальною вартістю 10 тис. крб. і курсовою — 2 тис. крб. При цьому в разі виплати дивідендів інвестор втрачає капітал.

На кожну акцію акціонерів виплатиться ще й інші нові акції й повільноється ще й виплату дивіденди у 1000 відсотків. Але тут відбувається таке: капітал не змінюється, а на ринку виявляється величезна кількість акцій. Значить, акціонер, зберігаючи свою частку в капіталі, що припадає на одну акцію, го/ то акціонер, володіючи великою кількістю акцій, може тільки абстрактно вважати себе багатим, бо насправді він нічого не отримує, тому що ціна акції зменшується на суму, яку дорівнює виплатеному дивіденду. На зміну реальної вартості акцій й на підвищення пропозиції цих акцій одразу ж з'являється ринок, і курс акцій буде швидко падати, що може бути згубним для самих АТ. Хоча спочатку акціонери дивіденди дають змогу акціонеру АТ виглядати в очах своїх акціонерів у привабливому світлі, зберігаючи незайманий прибуток АТ і зрештою рекламу АТ для майбутніх інвесторів.

Відсутність реального досвіду й знань у населення, нерозуміння суті державного контролю за ринком цінних паперів, неосвіченість законодавства й існуючого бухгалтерського обліку викликають різноманітні експерти на фондовому ринку. Тому хотілося б звернути увагу наших законодавців та інших державних мужів на гостру потребу вдосконалення цієї галузі. Адже фінанси — все-таки курс економіки, а наша економіка страждає не тільки на голодний біль, а й на некорисливі. Будучи скандальна як махінація можуть спричинити крах нашого фондового ринку, який ще тільки починає формуватися, і згодом може не витримати.

Тож як живемо?

Просто, мудро і чесно. Та от нас протіком останніх років обрядило до нитки. Що маляно, дивлячись у вічі, сказати селянинові? Пошукуйте самі: за минулий рік агрофірма «Козьмича доліна» отримала 7 мільярдів 545 мільйонів карбованців доходу. З них 3 мільярди 722 мільйони карбованців прибуток. Держава зберігає на балансі як половину від отриманого доходу, а з індексацією — відносно більше.

Як ж країна, навіть слабо розвинена, може терпіти такі економічний титар від недолугих керівників, цих горе-економістів. Звісно, що в їхніх думках живе Бог. Адже як іще назвати алуду, яка залишиє без платіж сільськогосподарської продукції. Просто ніяк, і не оцандив, економічні багатства, які ми називаємо цих горе-аеріників, продовжують робити експерименти над селянами.

Наша «Козьмича доліна» — господарство сильне. Висуно розраховують суми з членими агрофірми за бажано. Шукатиме і знаходиться для цього різні можливості. Але якщо держава розраховувалася з нами якнай, то наша агрофірма була б значно сильніша, багатіша.

Галина БОСАКЕВИЧ, головний економіст агрофірми «Козьмича доліна».

с.Вікторівка Дунаєвського району Хмельницької області.

Піричина бор

Потужним вибухом калітвеної ації 1986 року зрівняло і поставило руба багатотисяч «кришук» біологічного захисту реактора. Зайнялися шмари ралікозів, і впродовж чотирьох годин реактор став неуправляючим. Підняти на висоту, котрою перевищували вітром на різні відстані від місця катастрофи. Та це не все.

У книзі «Чернобиль — дни испытаний» («Радянський письменник», 1988) з істатисти Микола Білоула «Вертолетський» читаємо: «Першою наслідком катастрофи була катастрофа в селі. Висхідний потік селі, дещка, глино й бора». А ось у примірному українсько-молю вже нікого не згадують про бору: «Наступного дня з тисячами тонн піску, синією й інших матеріальних реактор бору «чорнобиль».

Число, що вказує, значить українською мовою, мова йде за приміром, аляндій російською, на цілій рік... Коал в Чернівцях з'явився діти, які лисили, в яких була галюцинація, розлада ереронічного типу. Не мені на очі потрапили і діти БНД МВС СРСР 2249 від 18 листопада 1988 року. Намисний як ондамадети сторінках, він сідався про те, що мист

Володимир УЛЯНИЧ, військовий історик

ВІСЬКОВІ АНГЕЛИ Повстанський рух в Україні

Отаманша Маруся

В історії повстанського руху в Україні періоду 1917—1923 років відомі три жінки, що очолювали повстанські загони і діяли під німенем «Отаманша Маруся».

Б БУДЕ перебільшенням твердження, що історію України загнали та її збройних сил зокрема ми розпочинаємо підписати а наш час знаємо, бо її сфальшованість на догоду ному-історичним догмам досвідом несомніма. Військової історії України фактично не було зовсім, бо будь-яке об'єктивне дослідження, пов'язане з героїчними минами українського народу, проголошувалося «буржуазним націоналізмом» з усіма наслідками для автора, що звідси випливали. В цій царині доводиться мати справу не те що «зі билими плам'ям», а з «дильним «білим матерном»: це особливо неперипутливо в наш час — час утвердження та реорганізації збройних сил незалежної України, коли не лише фактично, а з ширшою загодою потрібне чітке розуміння багатовікових військових традицій українського народу.

Один із таких «білих матеріків» і є повстанський рух в Україні 1917—1921 років, або, як його зневажливо називали, «отаманщина». Радянською історіографією українське повстанство односторонньо трактувалося як бандитизм, як контрреволюційна бездумна руйнівна стихія, а українські повстанські отамани поставали в історії, літературі, кіно, сценічному мистецтві в карикатурному вигляді, які, як тоді діяли за примітивним принципом: «Бий бійля, поки не почервоніють, бий червоних, поки не побіліють».

А от причини, природу, масштаби українського повстанства радянська історіографія взагалі замовчувала. Не багато краше було ставитися з висвітленням та повстанських отаманів, ні про українські даспери, які бились після про українських січових стрільців, Галицьку армію, а якщо йконали й загнали повстанство, то лише як про «гетерозичну отаманщину», що підірвала становлення української державності. Безперечно, для такого краше і певні підстави, але взагалі не згадувати про повстанський рух в Україні — це найкращий виступ. Показово щодо цього фундаментальне видання Івана Тихора «Історія українського війська», вперше видане в 1936 році, а нині перевидане безпринципним способом з доповненнями 1956 року, зазначає, яке вліпте, в якому й словом не згадується ні про повстанства та повстанських отаманів, ні про українське військове формування радянської сторони, «червоне козацтво» також, ніби їх йконали й не було. Як слушно зауважує у своїй передмові до книги відомий український дослідник з Львова Ярослав Дашкевич, це свідчить про одностороннє кинг, коли порученню стародавній римський принцип «не досліджувати, прогнати ворога», Цей, а також ціла низка інших історичних неадекватів, про які йдеться в тієї передмові, ставлять нас перед давно назрілою потребою написання нової відомої української англійсько-синтетичної првої «Історії українського війська».

Саме ця односторонність та відсутність цілісного інформаційного підґрунтя та численних документальних, мемуарних джерел, розскерчених матеріалів і спогадів мене знову звернуло до дослідження цього явища. У 1917—1921 роках, коли воно було підготовкою до виступу «За волю України. Український збройний сил 1917—1921 та 1938—1955 роки», розділи з цього повстанського руху увазі читачів «Голосу України».

На мій погляд, уся трагедія визвольних українських змагань 1917—1921 роки полягає в тому, що внаслідок незалежного української політики не хотіли розуміти свій народ і замість того, щоб обстоювати єдину віру (ідею народження нації), вони розділили український народ на «фактичні» та «ідеологічні» частини, які йшли на війну за «ідею революції», «автоматично» Україну у федеративній Росії, «націоналістично» Україну в складі «Української Імперії» тощо. А українські націоналісти сил на той час були ще досить слабкі, щоб чинити опір цим червоним окупантам.

Розуміючи, що українське повстанство ще 1917 року, коли українське селянство змушене було збройно захиститися від розгніваного проти нього ватавків російських солдатів, які через Україну поверталися до своїх країв, а до цього зупинилися на території України, наживали українське селянство. Не вистали повстанці з пошестемм злітхути, відбившись від розгніванних солдатських батальйонів, які на українське село насунули цілу чергу страшенних лих.

Українське політичне чинство не зрозуміло всього жаху підготовленої більшовизмом усюю українському народков трагедії під гаслом «перетворення війни імпері-

ТАМ ВОНА ВЕРШІ І ОПЯКИСТА, БОРЕ АНТИМУ УЧАСТЬ у роботі численних соціалістичних та анархістських конгресів, знайомиться з російськими терористами-есерами. І, зрештою, виходить заміж за польського анархіста-терориста Бжостена, разом з яким у 1917 році повертається в Україну, на станцію Поліго, де мешкає п'ятьма.

М. Махно знав про існування Марусі Никифорової ще до того, як вона з'явилася в Гуляйполі в 1919 році. Він зустрівся з нею, коли вона на чолі загону «чорної гвардії» прибула на станцію Царекостянтинівка в середині квітня 1918 року, виступивши під натиском німецько-австрійських та регулярних українських військ.

Махно просив Марусю допомогти збільшити Гуляйпольський загон до 300 бойовиків-терористів, провівши агітацію у загоні Червоняків, Шуби та в махновській контррозвідці. Маруся отримала на руки обійняти гроші і поїхала зі своїм загном, який роз'їхався зі станції Дерзницька на три бочки. Маруся зі своїм чоловіком та з ії бойовиками поставила собі за мету знищити ставку Денікіна в Таганрозі, перебувши тут з Криму пароплавом. Слід відзначити, що Маруся чудово розмовляла кількома європейськими мовами, дуже добре перекладавала, легко входила в будь-яке середовище. Під завою сприйняла і робітників, і вояків.

Проте в Сіферополі Маруся та її чоловік впізнали шпигун. Короткий суд — і обох ув'язнили в серпні 1919 року повісикі. Маруся не виказала своїх твердиш-бойовиків — їм удасться перебраться в гори Какаку, де вони діяли в повстанських загонах «зелених».

Друга група на чолі з Червоном та Гудом, яка була в Сівері, щоб підірвати ставку Колчака,

але це також не вдалося, і терористи розчинилися а загоні сибірських повстанців-партизанів.

Третя група на чолі з Ковалевим мала зібрати заарештованих махновців у Харкові, але до того часу соратники Махна вже були розстріляні. Тої група вирішила їхати до Москви, щоб там розпочати терористи проти радянського уряду та військовий вердикт. По доповіді групи проведена нарада на банках в Тулі, Бранську, Ізаново-Вознесенську та в Москві. Зібравши достатньо грошей, група оселилася під Москвою і почала готувати терористичні акції. 25 вересня 1919 року було здійснено відомий вибух бомби в Лейтенантському провулку, а колишнього особняка графині Уварової, де саме йшло закінчення Московського комітету РКП(б). (В цьому будинку сьогодні розташоване посольство України в Росії).

Було вбито 12 і поранено 55 чоловік. Державський поставив на ноги своїх своїх співробітників, почали брати легальних анархістів, а через них вийшли на терористів, і ці остання група Марусі прийняла своє існування.

На фото: Тетяна (прізвище невідоме). Такий вигляд мали вояки загону «Чорної Марусі».

Під час арешту пошлюди на українське пенно пристрасті і хвою матері можна зустріти Україну.

Безперечно, не слід дотримувати негативні сторінки історії та ідеалізувати повстанських отаманів. Були серед них і типи зі своїм безпальничним розумінням справедливості (як отаман Семененко). Нерідко вони, не маючи власних усталених поглядів щодо національно-визвольної концепції і підлашшувалися підступним більшовицьким гаслам, ставали на бік «червоних», а згодом коваліли проти них (як той же Нестор Махно чи отаман Зелений). Траплявся серед них і бік кримінальний, а то й відверто негідний, якщо не провока-

залежності, підпорядкування себе цілком цій меті: «Підняти арештним пошлюди на українське пенно пристрасті і хвою матері можна зустріти Україну».

(Закінчення на 8-й стор.)

ГЛАСЪТ НА НАРОДА

Поміж нас несимпатичних не буває

Наталія ФІЛІПЧУК,
Олександр КЛИМЕНКО (фото)

Невеличке французьке містечко Сан-Жан-де-Люз, що на березі Атлантичного океану, довгий час було нічим не славним рибальським портом. Аж поки на трон не зійшла любов. А саме любов найпалаванішого у Франції короля Луї XIV, який так не по-королівськи закохався, що не схибив чекати повернення до Парижа, обійнявшись з коханою у звичайній портовій церкві Сан-Жан-Батіст. І з 1660 року цю місцевість почали називати «берегом кохання».

Цікаво, що молоду дружину короля ніхто не вважав надзвичайною красунею. Воістину — Луї полюбив у собі ж мудрість короля. Бо поміж нас, дівчат, несимпатичних просто не буває. Бувають сліпі чоловіки!

Вони вгадують всілякі конкурси. Сперечаються: хто найродливіша жінка країни, континенту, світу... Розважають себе шоу «Національна красуня».

Але погляньте навколо. Можливо, ваша королева єдиної поруч. І тільки вам бракує мудрості короля?

На зйомках: міс Україна-94 Терезія Лазаренко, віце-міс Олена Рубцова, міс глядацьких симпатій Ніна Ткаченко та інші учасники IV Національного конкурсу «Українка красуня-94».

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про порядок підготовки до продажу акцій відкритих акціонерних товариств, які створені шляхом корпоративізації

3. Метою приписаної процедури продажу акцій відкритих акціонерних товариств, які створені шляхом корпоративізації, постановляю:

1. Установити, що акції відкритих акціонерних товариств, які створені шляхом корпоративізації, розміщують за планами, що затверджують органи приватизації.
2. Органом підготовки до розміщення акцій відкритих акціонерних товариств, які створені шляхом корпоративізації, затверджує Фонд державного майна України.

2. Проекти планів розміщення акцій розробляють і подають:

- засновникам відкритих акціонерних товариств, які створені шляхом корпоративізації до набрання чинності цих Указом;
- засновникам інших акціонерних товариств, що створюються процесом корпоративізації, — комісії з корпоративізації, у адміністратив-

сторозі з дня затвердження їхнього організаційного статуту.

3. Засновники відкритих акціонерних товариств, які створені шляхом корпоративізації, у адміністративний строк з дня реєстрації в установленому порядку випуску акцій та інформації про їх випуск подають проекти планів розміщення акцій до засновників органів приватизації та подають їх проекти планів розміщення акцій.

4. Органи приватизації у визначений строк з дня одержання повноважень по реєстрації випуску акцій, інформації про їх випуск та проекти планів розміщення акцій подають проекти планів розміщення акцій до засновників інших товариств, які створені шляхом корпоративізації, приймають рішення щодо одержання цих акцій за умови виконання умов, які містяться в проектах планів розміщення та повідомляють про це засновників.

При цьому органи приватизації можуть вносити зміни до проекту плану розміщення акцій відкритих акціонерних товариств, які створені шляхом кор-

поративізації, а тому числі виводити з пропорційної покупки, органів державної виконавчої влади та місцевих і регіональних самоврядувань.

5. Продаж акцій відкритих акціонерних товариств, які створені шляхом корпоративізації, здійснюють органи організації за порядком, що встановлює Фонд державного майна України.

6. Реконструктивні органи, уповноважені управляти майном, що перебуває у республіканській (Республіка Крим), комунальній власності, здійснюють підготовку до продажу акцій відкритих акціонерних товариств, які створені шляхом корпоративізації, згідно з цим Указом.

7. Контроль за виконанням цього Указу покладати на Фонд державного майна України.

Президент України

Л.КРАВЧУК

м. Київ, 18 березня 1994 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про деякі заходи для забезпечення виконання містом Києвом функцій столиці України

3. Метою забезпечення виконання містом Києвом функцій столиці України та здійснення заходів щодо нормалізації соціально-економічної ситуації в місті Києві постановляю:

- 1. Установити, що на час до прийняття Закону України «Про столицю України» Київська міська рада:

 - бере участь у розробці програм та реалізації цілових програм розвитку міста Києва;
 - здійснює управління майном підприємств, установ і організацій, які засновані на загальнодержавній власності та мають важливе значення для забезпечення життєдіяльності міста Києва;
 - бере участь у вирішенні питань щодо розміщення центральної організації, які створюються Верховною Радою України, Президентом України та Кабінетом Міністрів України, а також дипломатичних представництв, консульств іноземних держав та представництв міжнародних організацій в Україні у адміністративній будівлі, що знаходиться на території міста Києва, що перебуває у загальнодержавній власності;

- 2. Кабінету Міністрів України затвердити згідно з цим Указом:
 - план розвитку міського банку України передбачає щорічне виділення Київській міській державній адміністрації за курсом, установленому Кабінетом Міністрів України, з суми обов'язкового продажу 15—20 відсотків майно конвертованої валюти, одержаної за рахунок відомостей підприємств, установ, організацій, які знаходяться на території міста Києва, незалежно від форм власності;

- 3. Кабінету Міністрів України за участю Київської міської державної адміністрації затвердити у адміністративний строк:
 - план нормалізації соціально-економічної ситуації в місті Києві та основних напрямків розвитку його будівництва і благоустрою, які здійснює на території міста Києва, незалежно від форм власності;

- 4. Кабінету Міністрів України:
 - щорічно асигнувати державні кошти на заселення в місті Києві необхідних продуктів

загальнодержавній власності, які знаходяться на території міста Києва і одержують приватизації; розробляє і затверджує за погодженням з Кабінетом Міністрів України проект будівництва архітектурні нормативи планування і забудови міста Києва;

— встановлює порядок утримання та затверджує житлового фонду, інженерних споруд, благоустрою території, обов'язковий для підприємств, установ і організацій, незалежно від форм власності, має право безоплатного стигнення окремих плати за користування технічними приміщеннями з усіх підприємств, установ та організацій, крім бюджетних; має право здійснювати продаж об'єктів незавершеного будівництва, а також житла з цілового призначення одержаних коштів на будівництво і благоустрій соціально-культурних об'єктів міста.

2. Кабінету Міністрів України затвердити згідно з цим Указом:

- план розвитку міського банку України передбачає щорічне виділення Київській міській державній адміністрації за курсом, установленому Кабінетом Міністрів України, з суми обов'язкового продажу 15—20 відсотків майно конвертованої валюти, одержаної за рахунок відомостей підприємств, установ, організацій, які знаходяться на території міста Києва, незалежно від форм власності;

- 3. Кабінету Міністрів України за участю Київської міської державної адміністрації затвердити у адміністративний строк:
 - план нормалізації соціально-економічної ситуації в місті Києві та основних напрямків розвитку його будівництва і благоустрою, які здійснює на території міста Києва, незалежно від форм власності;

- 4. Кабінету Міністрів України:
 - щорічно асигнувати державні кошти на заселення в місті Києві необхідних продуктів

харчування та непродовольчих товарів;

органі розробки проекту Державного бюджету України вносити узгоджені з Кабінетом Міністрів України пропозиції до Верховної Ради України щодо нормативів відрахувань до бюджету міста на відшкодування вартості модернізації податків та зборів.

5. Національному банку України розглянути питання щодо надання підприємствам та організаціям міського господарства ліцензії на одержання у валюті плати за оренду нежитлих приміщень та комунальні послуги згідно з укладеними договорами.

6. Київській міській державній адміністрації разом з Міністерством економіки України та Міністерством фінансів України виконувати у місячний строк переказ підприємств, установ і організацій, які відповідно до статті 1 цього Указу перебувають у управлінні Київській міській державній адміністрації, та подати його на затвердження Кабінету Міністрів України.

7. Київській міській, Головному управлінню внутрішніх справ м. Києва, державному Київській міській державній адміністрації 50 відсотків доходу, у тому числі у валюті, одержаного від продажу, одержаних митницею, а також валюту, конфісковану правоохоронними органами міста Києва.

8. Установити, що розпорядження Президента України у місті Києві щодо життєзабезпечення міста і охорони громадського порядку в обов'язковому порядку виконують органи державної виконавчої влади та місцеві органи державної адміністрації, які знаходяться на території міста Києва, незалежно від форм власності та підпорядкування.

Президент України

Л.КРАВЧУК

м. Київ, 18 березня 1994 року.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про заходи щодо забезпечення транспортування через територію України сирої нафти, що поставляється Російською Федерацією на експорт

3. Метою упорядкування вантажопотоку нафти і нафтопродуктів, призначених для експорту, та організації стабільних поставок підприємствами Російської Федерації сирої нафти, що надходять транспортним чином територію України на Одеський нафтопродуктовий комплекс:

- 1. Державному комітету України по нафті і газу та консорціуму «Укрнафга» забезпечити неухильне виконання заходів з перекриття і відвантаження в повному обсязі на експорт си-

рої нафти, одержуваної від господарюючих суб'єктів Російської Федерації, збереженням її якості.

2. Це Розпорядження набрав чинності з дня його підписання.

Президент України

Л.КРАВЧУК

м. Київ, 16 березня 1994 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про зміцнення економічних основ самоврядування міст України

3. Метою зміцнення економічних основ самоврядування міст України та цілового використання об'єктів соціально-економічної інфраструктури постановляю:

- 1. Установити, що до комунальної власності міст України повинно входити майно, яке забезпечує загальноміське соціально-економічне потреби населення відповідних міст, у тому числі:

- житлово-комунальне господарство;
- побутове обслуговування, торгівля і громадське харчування;
- міське шляхове господарство;
- міський транспорт;
- освіта;
- культура, фізична культура і спорт;
- охорона здоров'я;
- соціальне забезпечення.

2. Кабінету Міністрів України:

- скласти у двомісячний строк на основі пропозицій місцевих органів самоврядування, погоджених з

центральною органами державної виконавчої влади, які уповноважені управляти майном, що перебуває у загальнодержавній власності, перелік об'єктів соціально-економічної інфраструктури, які належать до загальнодержавної власності та підлягають передачі у власність міст;

- здійснити до 1 липня 1994 року передачу об'єктів відповідно до переліку, зазначеного в абзаці двомовного цієї статті, у власність міст України, які є обласними центрами, в до-термін 1 вересня 1994 року у власність інших міст обласного підпорядкування.

- 3. Рекомендувати обласним Радам народних депутатів передавати у власність міст, зазначених у статті 1 цього Указу, яке перебуває у власності обласної.

Президент України

Л.КРАВЧУК

м. Київ, 12 березня 1994 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про утворення Українського кредитного фонду

3. Метою створення умов для залучення іноземного капіталу в економіку України, сприяння реалізації інвестиційних програм та проектів постановляю:

- 1. Підприємству «Інвестбанк» України надати повноваження на проведення промислово-інвестиційного банку, Українського акціонерного комерційного інвестиційного банку, Українського інвестиційного банку.

- 2. Призначити Шемельова Віталія Борисовича президентом Українського кредитного фонду.

Президент України

Л.КРАВЧУК

м. Київ, 18 березня 1994 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про регулювання рівня торговельних і постачальницько-збутових надбавок (націнок)

3. Метою оперативного вирішення питань щодо стимулювання реалізації продукції вітчизняного виробництва постановляю:

- 1. Кабінету Міністрів України затвердити згідно з цим Указом:
 - план розвитку рівня торговельних і постачальницько-збутових надбавок (націнок);

- 2. Цей Указ набрав чинності з дня його підписання.

Президент України

Л.КРАВЧУК

м. Київ, 2 березня 1994 року.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про деякі заходи щодо розвитку національної культури

1. Кабінету Міністрів України: розглянути питання щодо:

- надання державної фінансової підтримки діяльності української культури;

- 2. Кабінету Міністрів України, Раді Міністрів Республіки Крим, місцевим державним адміністраціям розглянути у установленому порядку питання щодо середніх творчих сил у власності або безстроково безоплатне користування будинками, приміщеннями, які знаходяться в їхній власності, з відведенням на місцях.

- 3. Раді Міністрів Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міській державним адміністраціям вирішити питання щодо встановлення пільг для майстерень-студій, приміщень творчих сил, в мистецтві, підприємств, організацій та закладів культури за користування комунально-побутовими послугами, а також для осіб, які використовують їх для проведення, що є в їхній власності, для створення музеїв, галерей, бібліотек та інших закладів, підприємств і організацій культури.

- здійснення від нового міста Києва повного обладнання мистецтвом творчих сил, що виїжджають для експонування за кордон;

Президент України

Л.КРАВЧУК

м. Київ, 9 березня 1994 року.

Вадим КРИШЕНКО

БОЛЮЧИЙ ВІРШ

Чого так, гризлого в душі базато? —
Кажу собі, звертаюся до вас.
Чого ми на шабаш змінiali свято
І все списали на жорстокий час?
Із тьми у тьму іде моя Вкраїна —
Чорнобилем осквернена земля.
Хто винен? Не дивіємось так

Усе це споглядаючи здала.
Не випускаймо пафу, ніби з лазні
І не ховаймося за паркан юрби...
Хоч гірко — та ми всі нікчемні

Ми досі перелякані раби.
Ми так бачуче йшли, повзми до волі.
А де воно? Не бачу, бо пітьмо...
Вождів усяких развелось доволі,
Але пророка справжнього нема.
Та ми й не прагнемо відшукать

Ханай, берц — ось суть життя
І на хресті відсутних слів
і вчинків

Щодня ми разтинаємо Христа.
Та ні! — Ми щось таки іще умієм —
Пора вже змиць вторинності
тавто...

І України потаємну мрію
Здійма на хвилі страдницький
Аніпа.

І ЗНОВУ Я ВОСКРЕСНУ

Перев'яжи душевним словом рану,
Що в серці від лихої суєти.
І все боліuche, кляте і погане

Реклама

І ЗНОВУ Я ВОСКРЕСНУ

Тонкий поліфонічний лірик і один з найкращих, найцінніших ніж поетів-піснярів — такою мені бачиться творча постать Вадима Крипченка в нашій літературі.

Якось тихо і непомітно, не вистояючи в чергах за різними преміями та нагородами, він, однак, став улюбленим поетом для багатьох, а це, повірте мені, властиво одиницям.

«Чого варта його пісня «Крихталеві чаші», яка воістину стала народною. Українське сестро кіхоті і ніде не зраджувало поета, бо мені особисто дуже близьке в його творчості. Та що предостанятиміння, який і так добре знавний всіма... Скажу лише — читайтеся в поетичні радки Вадима Крихтенка, побудьте з ними хоч яусь мити надійши... і ви міцніше, що його слово. Його дума можуть переждуватися в радість і гість, і суму, і ставати гродівши в людських почуттями, які довго-довго залишаються в людському глумі».

Юрий МУШКЕТИК

Нехай закриють ніжності бинти.
Вертепний день і плаче, і сміється,
І точить зла покривлені ножі...
Зневірою моє пробите серце
Коханням вірним ти шерв'яжи.
Перев'яжи мій біль норивом чесним,
До рани поклади з роси траву.
Перев'яжи... І знову в воскресну,
Для себе і для тебе оживу.

Ця свічка правди й доброти
Мене відводить од печалі.
Злий дух ударить по плечу,
Але від світла відлітає...
Несу тебе, немов свічу,
Що бедеже мене й спасе.

СТРІТЕННЯ

Весна й зима зустрілись тихо
Та ще зустрівся з нічтю день.
І рання всміхнена відлига
Вже засковувала до людей.
Ми стрілись теж на цій дорозі,
Як та весна, як та зима.
Але сніжить ще і морозить —
У нас ще ствітлення нема.

ШАНУЙМО ДЕНЬ

Шануймо день, дарований для праці,
Для мужності, для правди і добра.
Не прикладаймо вухо до овацій
І не вслухаймось, як бубнить журо.
Шануймо день, шануймо кожну

Які жовтіють теж, як сіможаті...
Медовість малев і зіркоту полинку
Не біймося в нашій долі поєднати.
Шануймо день, що хвінтє малиново,
Здолавши ночі морево густе.
А може пісню викресав слово,
А пісня та в любові перероста?
Шануймо день, ба він
неповторимий —
Любим, радіймо, будемо, як рідня.
Хоч будуть ще і осені і зими,
Та вже не буде міжнимого дня.

ВИГАДАЮ ДРУГА

Вигадаю літа, щоб зігрітись ним,
Вигадаю друга — буде побратим.
Зішкребу із долі прищипку жалю —
З вигаданим другом жовчки розділю.
Сяду біля нього, підніму чоло
І забуду лихо, що колись було.
Простягну рушник я скарбованих
снів...

Визадаю друга, що в житті не стрів.

ЗНЕВІРА

У чора ти пролив їстрабду й заво-
 злого, слова... нечисті дії чиниш,
 Бо мнє же ховавши за скло
 Невеселої своєї тіломорки.
 Купиш на похитку простоту.
 Як тебє, здаюсь мстї, не мучити.
 Тепер стоїш, як мовлять, на посту
 Своїх шурбот, своєю багатолуччю.
 Як я нарід, якому хавши твє,
 Якого захистити мнї треба-
 Та голос мій — як в дїжку мустити.
 Не може дозмістити вже до тебє.
 За нї тишнї дїверши в тишинї
 Ти приїш добожжанє владне хрїсто.
 У серці, де притулює в брехнї
 Не віднайдеши місця прадїї.

Тісно!

Зневіра вже не відстанї слово.

А вірити кому? — питають люд
хором.
Таким як ти? — Ні, боже, упаси.
Такі, як ти — це наш одвічний
сфром.

УБОГІ І НЕВТІШНІ

Як сьогодні багато убогих —
Що їм дати у простягнуту руку?
До своєї гіркої тривоги
Додаю ще непізнану муку.
Як сьогодні багато нещасних —
Ні усмішки в очах, ні зорини,
І снують тротуарами пішки,
Наче тіні з живої картини.
Я питаю у неба, у Бога,
Я питаю у праведних і грішних:
Чи піднімуть Вкраїну убогі,
Чи утішать Вкраїну нещасні?

Π'ΕΜΟ, Π'ΕΜΟ

Натітися, щоб все було байдуже —
Цьому навчилися ми уже давно.
А честь і гідність? — та вони
не дуже
Потрібні нашій долі всеодно.
Г'ємо, и'ємо — де треба і не треба
І, насмютавшись тих змінних чар,
Нашадкам залишаєм після себе
Свого нохлілля гіркий перегар.

ПОЧУТТЯ

Моя душа зруйнована, мов Троя
Підступністю лихих брехливих слів.
А що зробити можу я з собою? —
Інокиєм стати так і не зміг.
Жмуть почуття — у серці їх багато

Як у сухому дереві вогню.
А ідеали?... Догора багаття
Й останні іскри силе по стерню.

БО КАЖУТЬ РІДНІ ДІТОЧКИ...

Ста раз Вкраїну продавали
І однокровні і чужі.
Невже скоромний кусень сала
Вартіший проблиську душі?
Що, воли захотілось? — *Нате!*
Старийорто — чужось вже не раз.
А в чому мати винувата,
Коли у діток негаразд?
І око в матері сльозиться,
І сила падає з руки,
Бо промовляють не чужинці,
Бо кажуть рідні діточки.

УКРАЇНСЬКИЙ КРЕДИТНИЙ БАНК

Факс 044/274-30-27.
Телефакс 831323 KMYT BU

CREDIT UKRAINIAN BANK

ДЕПОЗИТИ ЮРИДИЧНИМ ОСОБАМ:
- на термін 12 місяців і більше з виплатою від 2000% річних після закінчення терміну при мінімальній сумі входу 250 млн. грн.
- на термін від 14 днів і більше з виплатою від 3200% річних щомісячно, мінімальний внос - 100 млн. грн.
- на термін від 3 місяців і більше з виплатою від 4000% річних щоквартально, мінімальний внос - 100 млн. грн.
Тел.: /044/ 244-64-75, /факс/ 244-64-77

ПОСЛУГИ ПО КУПІВЛІ/ПРОДАЖУ ВАЛЮТ КРАЇН СНД НА УКРАЇНСЬКИЙ МІЖБАНКІВСЬКИЙ ВАЛЮТНИЙ БІРЖІ.
ПОСЛУГИ ПО КУПІВЛІ ВІВ.
Тел.: /044/ 441-98-97

БЕЗКОШТОВНЕ ВІДКРИТТЯ РАХУНКІВ ЮРИДИЧНИМ ОСОБАМ.
Тел.: /044/ 244-64-73, 274-30-41

ПРОЦІСОВЕ КРЕДИТНЕ І РОЗРАХУНКОВО-ПЛАТІЖНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ.
Тел.: /044/ 244-64-77, 244-64-75

ВСІ ВИДИ МІЖНАРОДНИХ РОЗРАХУНКІВ.
Тел.: /044/ 219-24 86, 441-93-97

МИ ДАЄМО ШАНС!

Про нього писали чимало — і о тій порі, коли Анатолій захоплював своєю майстерною грою на баскетбольному майданчику, і пізніше, коли, зламаний нездоров'ям, опинився у гірській самоті. Доля першого (разом з Сергієм Коваленком) українського олімпійського чемпіона з баскетболу, який виявився бач «розбитого корита», напевно викликала співчуття у багатьох людей, але реально, дієво допомогли лише кілька чоловік.

Однак мизантропом він не став. Хоча й сьогодні, як колись, далекий від благополуччя, бідує й здоров'я, на жаль, йому не додалось. Та Анатолій не озлобився, не замкнувся, не втратив гострого інтересу до людей, до перипетій спорту, що хвилюють його ще дуже — аж як глядача, звичайно.

Невдовзі уривки з моголога Анатолія Поливою, записаного на магнітний плівки, тим самим усуваються багато неточностей, що були німко-вільно чи свідомо допущені ними, що раніше розповідав про тяжку долю видатного спортсмена.

— Народився я у Славішівці, аге у школі не на жарт захопився спортом. Спочатку, шоправда, мені більше подобалось футбол й аєкебол. Та коли подивився по телебаченню прощайський баскетбольний чемпіонат Європи, зрозумів, чим мені потрібно зайнятися. У 13 років аге виймався з 180 см, отже взяла охоче, й справні пішли наче непотоп, перелетіли мене незабаром до Донецька. Там у 16 років уперше я грав проти київського «Будівельника».

І треба ж таке — знаменитий клуб запросив мене до свого складу! Потратив то однієї команди з Ковчівном, Гладуном, Гататем, інших класичні «баскетболістами» — це ж мені мрія й бажання. Та ще мсні, нунаки, призначити платно у 120 крб! Маа змону й родніні допомагати, аде треба було підмітати молодих братів й сестру.

Грежувався у армію, тратив на всю котушку», делав частіше мене дупускали до основного складу, з 18 років був уже в збірній Союзу, спочатку у молодіжній, потім у дорослій. Навантаження витривував жаківні, але оом для мене старим, навпаки, радий був, що користь від мене є і клубній, і збірній.

Перший, як кажуть, «запізноком пролунав» роки у двадцять — на тренувальний раптом заали мене приступити тахікардія, плує пастірбуна до 300 ударів. Подумів: яєпідхотів, та й лікар наш сказав, що трохи я перестався. Нічого в моєму спортивному режимі не змінилося, про мійбувти тоді я, звісно, думав мало, готовий був грати з ризиком до нощі.

Проте ця сама «капізноком» дошляла мені делай частіше, приступити «лікарів» траплялися й на іграх. Лікарі-спік-так прискорено сербестіє знімали, та хотіли лікувати, а я не адіался, уважавши, можливо, що молодий організм справляється самотужки.

А головне, я був уже «а основі» будівельнику» вийшов на перші роли. Черні й слухати не хотів про якісь там привселі обстеження, не кажучи вже про систематичне лікування. Тим паче і сам я на тому не наполягав. Коли б зняли...

Анатолій Поливою:

«МЕНІ КАЗАЛИ: «ТИ — ГЛАДІАТОР»

Після одного з чергових приступів наставник збірної Союзу Гомельський Олександр Якович сказав мені, що я, мовляв, маю бути завжди в строю, як гладіатор на арені. Тобі, мовляв, не за те платять, щоб ухилився, а за те, щоб справу робив. І, будь ласка, відпрацьовуй. Найкраще, що тоді був з ним щодом згодний.

І наступник Гомельського у збірній Кондрашин Володимир Петрович дотримував тієї ж політики, хоча на монхеському Олімпіаду в 72-му я аге не міг з командою летіти — поїздом їхав, у літаку через перепал тиску тахікардія враз мене скручувала. Шо лікарі казали? Для лікарів тоді тренер був головною начальником, його діагнози маа вирішальні значення.

А я був шаснайний піля сенсацийної нашої перемоги у Мюнхені, так нею пишався, що готовий був хон на кожній збірній і клубу терпіти біль і ляду. Не хотів я повірити, що присуджений до відлучення від спорту — поки що мене впускали на майданчик.

Проте у тому ж таки 72-му довелося сказати баскетболу «прощайві». За іронією долі сталося це у Донецьку, де розпочиналась моя спортпартна кар'єра. Приїхав я туди, і жорсткий приступ звалив з ніг.

Потім, до речі, про мою хворобу писали різне — «радикуліт змучив», «застрівла травма спини підскавав», «Правду знав багато хто, та як було і відчужений пресі розповідати, що Поливою з київських років страждав на тахікардію? Аде тоді довелось б пояснювати, чому мене у збірній і клубі тримали, чому нахати було на здоров'я спортсмена тренером, лікарями, спортначальником... Не можна було кинути туди тівк на бездоганний наш спорт з його великим ідеалізм!»

Загалом, у 25 років залишився я без здоров'я, без професії і практично без засобів до існування. Шоправда, це близько року одержував а Москві, із Спорткомітету, стипендію в 300 карбованців, але потім просто на міліції опинився. Та ще й особисте життя не склалось, довелось квартиру з дружиною розміноувати (між іншим, шість років не те пішло). Машину, дукуюти Богові, була старенька вже 21-а «Волга», в ній і нонаути інколи доводилось — це ж мого зросту та постійній приступів.

Та, головне, баскетбол не дає мені справжньої освіти здобути, тренуватися й ігри часу не іспити-звільні не залишави, за чим я, на жаль, через

Візитна картка

Народився 29.9.1947 р. ЗМС (1971). Член збірної Союзу СРСР, збірної України й клубу «Будівельник». Олімпійський чемпіон (1972), бронзовий призер Ігор (1968). У добу олімпійських турнірів зіграв 17 матчів і провів команді 179 очок. Чемпіон світу 1967 року. Чемпіон Європи 1967, 1969, 1971 років. Член Союзу радянських народів СРСР 1967 року.

молоді літа особливо не жалував, а напоумити буду нікому.

І тепер довелось чу рекордно короткі терміни надолужувати прогалине. Співачі велике, що Київський ідефіз проф наустри, адалось мені за три роки проїти «ятиринний курс наук».

Готувались частіснко доволалося у лікарні Стражеска, заїдав в 73-74 роках я не вилізав. Тамешні фахівці відлучі лікували, але викликувати не обіцяли — потрібна була операція, ко-

тру у нас робити не амліи.

Одержав я в 75-му диплом, однак влаштуватися на роботу не міг доволу. Виянилось, що не дуже-то й потрібен кокус у Києві екс-баскетболіст з золотом олімпійською та іншими медалями. Пішов до «Авангарду», спортпартарства, що так пишалося своїм клубом «Будівельник», але голова ДСТ Київова Іван Іванович, хоча й спінував, допомогти чомусь не зміг. Аналогічно скінчилися й візити до республіканського спорткомітету.

Колі зовсім аге закурився, порадив мені Борис Баулін зпернутися, до київського спорткомітету. Осв він не став даремно відкидати над життя Поливою, що неадало складалось, зателефонував до аузських кафедр фізіоаналіза — і порекомендував мене до університету. Де я й відслужив рівно 10 років, ставши насамкинець стривним акадємаєм за складом аж у 180 карбованців.

Хворобу весь цей час давалась звикати, у 85-му промучу, що в Лівті є другий, який робить необхідні й носку видалу операції. Я акуриваю до Кауновса, і професор Бредікс поклав мене на оперційний стіл. Спочатку ставло легше, але потім знову тахікардія загрозилася, а відвадилось до другої операції, як напоягали фахівці, а аге не зміг. Просто не було на шо знову їхати до Кауновса.

Короче, у 85-му одержав я другу групу інвалідності. Самі розумієте, як може було існувати на належну а таких випадках пенсія. Спробов пошукнутися до праці не адвався — на рідній університетській кафедрі запропонували мені після оперцій посаду... лаборанта. Хоча й алаюся б, не виключено, потрапив би до київ Гінесса (олімпійський чемпіон правце лаборантом), а на таке призначення літи не хотів. З тіх же причин зарвав аїдомовився ала допомоги (200 тисяч карбованців на квартал) Фонду ветеранів спорту МАФОС, який очолює Юрій Стеценко.

Не кажу, що про мене аге зовсім забули. Були люди, які мені допомагали. Скажімо, Воскресенський Борис

Михайлович, директор готелю «Спорт» парув роки тому аїви мене на мілітського начальніка, котрий, на відміну від своїх колег, погодився мене вислухати, після чого відряду відпало одне зовсім безглузде, але таке, що загрожувало мені великими неприємностями, звинуваченнями.

Або ось Григорій Григорович Єфименко, колишній міністр аїної освіти. Надзвичайно зайнятий чоловік, а часу не пошкодував, щоб домогтися для мене як інваліда і ветерана спорту виділення ватомашини. Вже всім рокам цьому «Жигулюнку», але без нього я й пресується б не зміг — вадке трамвай або автобус не для мене.

Мабути, багато кому з київських атлетів і чемпіонів обставини мого життя здаватимуться, аге як кажуть, фрагментом далекого минулого. Та живу я заружино і у маленькому дитинному хоча й а однокімнатній квартирі, аде ж не на відлюдковому острові, маю відомості, що у деккого з інших атлетів спорту справи теж далекі від благополуччя. Справж, може, хоч прихлад Поливою спонукає «вершителей спортивних дол» — керівника клубів, команд, спортпартарств — більше піклуватися про здоров'я інших атлетів, про те, щоб життя їх склалося нормально після того, як підуть зі спорту?!

...На соціальний зхист, безперечно, заслуговують усі, хто чєсно працював на благо суспільства. І вже ніке не меншою мірою — люди, які відвадали себе спорту без остваті, атлети, якім аполудували стадові, чемпіони, які приносили славу своїй країні. А повернуті «борги наші», зокрема Анатолію Поливою, не пізнаю і сьогодні. Хоча він на це й не натякає.

Олександр БАШКОТОВ,
Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Віктор СТАНКЕВИЧ, журналіст

З першого разу влучили в «десятку»

В Об'єднаних Арабських Еміратах пройшов великий турнір з міні-футболу «Катар-94», а йому замінював участь збірні 16 країн з різних континентів. Уперше в таких амальаціях (а оаги, до речі, традиційні) взяли участь і українські спортсмени. Нашу збірну створив на базі молодіжні Букба України — клубу «Ніке» (Дніпропетровськ). Її очолює дніпропетровський тренер Олександр Лізюченко. Шо ж, виступ збірної України став головною сенсацийною, але про це по порядку. Спочатку команди грали в чотирьох підгрупах. У стартовому поєдинку українці розгромили збірну Марокко — 9:1 (п'ять м'ячів це в першому таймі на свій рахунок записав Ягленко). Потім жакі поступились командам Ірану — 1:3. Та слід прахувати, що іранські футболісти — брїзони призерів останнього чемпіонату світу. То була єдина поразка дебютанта. Надали їм прокував до підсумкового успіху увезено і переконливо.

Міні-футбол

Перемігши збірну Єгипту — 5:0, збірна України посіла друге місце в підгрупі і вийшла до чвертьфіналу.

Там узяла гроу над командою Сенегалу — 8:1, у підфіналі переграла збірну ОАЕ — 5:0. Нарешті, вийшла в Фінал — 6:1.

Наші футболісти отримали кресивну приз і запрошення приїхати на чергові амальаці. Сергій Ушаковський у київського клубу «СКІФ-Сіленс» став найкращим бомбардиром амальаці, провівши 8 м'ячів.

Наш виступ залишив найкраще враження і в організаторів, і в суперників, і а болельників, — розповідає президент Асоціації міні-футболу України Геннадій Лісєнчук. — Гадую, український міні-футбол на вірному шляху. Уже незабаром національний збірний доволось вступити в боротьбу за путівку на чемпіонат світу. Хочеться вірвати, що цей перший іспит складемо успішно...

Фонд України

Реклама

Прозивомий продажу і покупку долларів США за безналічкові українські карбованці і белорусские рубли, произведенные обилитивания.

RekoBanka

САМОВИДНИЙ БАНК ПРОДУКТІВ ІНІЦІАТИВНОСТІ І ПІДВИГО

ТЕЛ. (8-0132) 271370

26 березня 1994 року, № 56 (806)

Яків ГАЛЬЧЕНКО, «Голос України»

... У 1933 році голодішка погнала її на заробітки до Донбасу. Взяла з собою доньку, а меншого Микша лишила з матір'ю в селі Гайвороні на Чернігівщині. Ть невідомо навідався туди брeт Марії Павлівни. Подивився на племінника, на те, в якій злидненості живе хлопчик, і вирішив забрати його з собою аж до Казахстану. Родичів і односельця запев-

Тоді саме транслювалися засідання ХХУХ з'яду КІРС... І закінчило знову материнське серце. Навалилися напівсати йому, такі великі! тоді людині. Відповіді не було. Вдруге, згрітє... Мовчання. Саме в той час (треба ж такомо буття) працювала в райкомі партії, чистоту там наводила. Поділилася довірливо своєю повною з одним, другим. Сахалоту, боїться давати поради, допомагати. Вирішила писати. Піс-

— Він, анастє, був якийсь не на

А може, вона все ж таки проживів б ще років з двадцять. Дай Боже хоч не схилі літ дізнатися їй правду. Хай гірку, непрємну, болячу, але правду.

Дмитрівка
Чернігівської області.

Анатолій КОВРИГІН

Тут справу подають так. 24 грудні близько 23-ї години в барі пролунав телефонний дзвінок. У короткій розмові було повідомлено, що скоро ту-

За декілька хвилин усі компанія знову звелася і попрямувала до аиходу. До згаданої сімки приєднались Катя, Іра, але не Саа. В цьому складі їй пробкуло до одного з нафешевельніших готелів Відня «Плаза», де для Жиринського замовили шикарний чотирікімнатний номер.

Проте щойно відрукування почалося, віденський тижневик «Ньюс» побачив чергову версію вічних прикрас: «Адолюфич». Підтверджує цей факт відвідування останнім «Анжелем» й спільно проведеного часу з Ірою, та Ірою, журнал стверджує, і до цього «російський фюрер» й їй почт побували в яньому значному класі – барі «Сенат». Там жила

Реклама
АО «БЕЛКОЗИН»
предлагает
белковую сосисочную оболочку

АО «БЕЛКОЗИН»

251350, г. Прилуки Черниговской обл., ул. Дружбы народов, 44.

